

ΣΥΡΙΖΑ
ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΗΣ ΑΡΙΣΤΕΡΑΣ

ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΟΜΟΥ Κ.Ο. ΣΥΡΙΖΑ

Ρυθμίσεις ληξιπρόθεσμων οφειλών προς το δημόσιο και τα ασφαλιστικά ταμεία – Άμεσα μέτρα για την προστασία των οφειλετών και άλλες διατάξεις

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Εισαγωγή

Το κύριο αποτέλεσμα της μνημονιακής πολιτικής της εσωτερικής υποτίμησης στην πραγματική οικονομία υπήρξε η ύφεση, η οποία τα τελευταία χρόνια 2010-2014 κινήθηκε σε πρωτοφανή, για μη πολεμική περίοδο σε ευρωπαϊκή χώρα, επίπεδα.

Τα αποτελέσματα της ύφεσης σε πραγματικό επίπεδο είναι η διαρκής μείωση μισθών, η έκρηξη της ανεργίας, η σοβαρή μείωση των εισοδημάτων, η υποτίμηση της κινητής και ακίνητης περιουσίας, η συνεχής εντεινόμενη φτωχοποίηση των πολιτών.

Η αντικειμενική αυτή κατάσταση επιδεινώνεται, από την υψηλή φορολογία, τα υψηλά επιτόκια των οφειλών προς τις Τράπεζες και τα πρωτοφανή μέτρα εκτέλεσης είσπραξης φορολογικών και ασφαλιστικών υποχρεώσεων, που καταρρακώνουν την ουσία της ατομικής προστασίας που παρέχει το Σύνταγμα, αλλά βρίσκονται επίσης σε προφανή σύγκρουση με την κοινή λογική, αφού διαπιστώνεται συνεχής πραγματική, πλήρους και αντικειμενική αδυναμία να ανταποκριθούν οι πολίτες στο σύνολο των υποχρεώσεών τους σε ποσοστό που υπερβαίνει ήδη το 50%.

Η πολιτική αυτή εντεινόμενη συνεχώς με νέα φορολογικά μέτρα και μέτρα αναγκαστικής είσπραξης οφειλών, έχει ως άμεσο αποτέλεσμα αφενός την συνέχιση του υφεσιακού κλίματος της οικονομίας, αλλά και την συσσώρευση ανείσπρακτων βεβαιωμένων φορολογικών – ασφαλιστικών εισφορών.

Όταν άρχισε η κρίση το σύνολο των ανείσπρακτων φορολογικών υποχρεώσεων ανήρχετο σε 35.000.000.000 ευρώ. Σήμερα το ποσό αυτό ανήλθε σε 65.000.000 ευρώ, ενώ προσαυξάνεται το 2014 κατά περίπου 1 δις ευρώ μηνιαίως.

Η επιδείνωση της οικονομικής κατάστασης της χώρας και η εξαιρετικά δυσχερής θέση όσων πολιτών ακόμη εργάζονται αναδεικνύεται, αν ληφθεί υπόψη ότι καλούνται από την Μνημονιακή Κυβέρνηση να εξυπηρετήσουν συγχρόνως ένα

Δημόσιο Χρέος 170% του ΑΕΠ κι ένα ιδιωτικό χρέος ίσο προς το 100% του ΑΕΠ.

Οι εισαγόμενες με το παρόν νομοσχέδιο διατάξεις υλοποιούν δεσμεύσεις που αναλήφθηκαν προς τους Έλληνες πολίτες στην Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης από το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Είναι σαφές ότι δεν αποτελούν ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο πολιτικών για την παραγωγική και οικονομική Ανασυγκρότηση, ούτε πλήρες πλαίσιο Φορολογικής, Εργατικής και Κοινωνικής Πολιτικής.

Τα προτεινόμενα μέτρα, συνιστούν μια **άμεση, αναγκαία και μη επιδεχόμενη αναβολή παρέμβαση**, για την ανάσχεση της καταστρεπτικής πορείας της οικονομίας και της κοινωνίας, αποτελούν επίσης **πρώτο δείγμα γραφής** της δέσμευσης για την κατάργηση των μνημονιακών ρυθμίσεων στο σκληρότερο πυρήνα τους, δηλαδή, την εσωτερική υποτίμηση, την φτωχοποίηση, την άλωση της δημόσιας και ιδιωτικής περιουσίας, την εξαθλίωση και την καταρράκωση του ηθικού των πολιτών.

Με τον ίδιο τρόπο θα καταργηθεί το σύνολο της μνημονιακής νομοθεσίας και θα αντικατασταθεί από ένα νέο εθνικό μοντέλο παραγωγής ανασυγκρότησης και ανάπτυξης, ως πρώτη νομοθετική πρωτοβουλία της **Κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ**.

Με το 1^ο άρθρο προβλέπεται η ρύθμιση φορολογικών και ασφαλιστικών εισφορών σε δόσεις που δεν υπερβαίνουν ως ετήσια δαπάνη 20% του επίσημου ετησίου εισοδήματος του προηγούμενου έτους και 30% εφόσον ρυθμίζονται μαζί και ασφαλιστικές εισφορές. Με την ρύθμιση αυτή παρέχεται η δυνατότητα να εξυπηρετηθούν τα ληξιπρόθεσμα και τα τρέχοντα χρέη να λειτουργήσουν οι επιχειρήσεις και να συντηρηθεί στα απολύτως αναγκαία επίπεδα ο επαγγελματίας και η οικογένειά του. Να ανασχεθεί έτσι το κύμα μικρομεσαίων επιχειρήσεων που κλείνουν καθημερινά.

Παρέχεται επίσης η δυνατότητα ταχείας Εξωδικαστικής Διοικητικής Επίλυσης των Φορολογικών Διαφορών εφόσον ο πολίτης αμφισβητεί το ύψος των βεβαιωθέντων ποσών, την νομιμότητα της αιτιολογίας και εν γένει την φορολογική υποχρέωσή του. Η εξασφάλιση ταχείας, διαφανούς και αντικειμενικής διαδικασίας Διοικητικής Επίλυσης από το συλλογικό αντιπροσωπευτικό όργανο της Περιφερειακής Επιτροπής Διοικητικής Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών έχει διπλό όφελος. Για τον φορολογούμενο, ο οποίος αφού θα ακουσθεί ενώπιον της Επιτροπής και θα κληθεί να εξοφλήσει την πραγματική οφειλή του. Για το δημόσιο καθώς θα είναι σε θέση να γνωρίζει το πραγματικό ύψος των ποσών που θα εισπράξει αντί του ονομαστικού ποσού που προκύπτει μονομερώς από τις πράξεις των ελεγκτικών και φορολογικών μηχανισμών, το οποίο συνήθως αποδεικνύεται εξαιρετικά διογκωμένο. Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διοικητικής επίλυσης και ρύθμιση των οφειλών και υπό όρων εξυπηρέτησης των δόσεων των ρυθμισμένων οφειλών αναστέλλονται όλα τα μέτρα αναγκαστικής είσπραξης κατά των οφειλετών.

Με το άρθρο 2 ρυθμίζεται η αναστολή των αναγκαστικών μέτρων είσπραξης κάθε μορφής που έχουν ασκηθεί ή απειλούνται κατά του φορολογούμενου από

τις ισχύουσες διατάξεις, από τον χρόνο υποβολής της αίτησης ρύθμισης ή της αίτησης εξώδικης Διοικητικής Επίλυσης Φορολογικής Διαφοράς, μέχρι την ολοκλήρωση της ρύθμισης, υπό τον όρο καταβολής των δόσεων και των τρεχουσών δόσεων προς την εφορία και τους ασφαλιστικούς οργανισμούς.

Σκοπός των διατάξεων αυτών είναι η εκλογίκευση των πληρωμών δόσεων τόσο παλαιότερων οφειλών όσο και τρεχουσών κατά τρόπο που να επιτρέπεται στην επιχείρηση η συνέχιση της λειτουργίας αυτής.

Με το άρθρο 3 ρυθμίζεται η συγκρότηση των Περιφερειακών Επιτροπών Διοικητικής Επίλυσης Φορολογικών Διαφορών, με δικαστική εγγύηση και εκπροσώπηση των Φορολογικών Αρχών και των επαγγελματικών τάξεων.

Η επιτυχημένη εφαρμογή του μέτρου, ως προς την φορολογική δικαιοσύνη και την εισπραξιμότητα φορολογικών υποχρεώσεων θα οδηγήσει στην πάγια εφαρμογή αντίστοιχων διαδικασιών, εξώδικης διοικητικής επίλυσης φορολογικών διαφορών.

Η προσφυγή στην Διοικητική Επίλυση δεν αναιρεί το δικαίωμα Προσφυγής στην Δικαιοσύνη.

Με το άρθρο 4 ρυθμίζεται κατά ανάλογο τρόπο η διαδικασία ρύθμισης των χρεών από μη καταβολή ασφαλιστικών εισφορών.

Με τα άρθρα 5 και 6 λαμβάνονται δύο άμεσα μέτρα τα οποία αποκαθιστούν σε ένα βαθμό την Συνταγματική Τάξη, και συμπληρώνουν τις πολιτικές για την επανεκκίνηση της οικονομίας.

Με το άρθρο 5 καταργείται ο χαρακτηρισμός του ποινικού αδικήματος της μη πληρωμής χρεών προς το δημόσιο ως διαρκούς και εισάγεται ως νέος λόγος για τη δυνατότητα του δικαστηρίου να κρίνει την πράξη ατιμώρητη ή αντικειμενική και ανυπαίτια αδυναμία πληρωμής. Η επέκταση του χρόνου κίνησης της αυτόφωρης διαδικασίας για χρέη προς το Δημόσιο, συνιστά παραβίαση κάθε έννοιας συνταγματικότητας, ενώ η καταδίκη για χρέη που όχι λόγω δόλιας συμπεριφοράς αλλά λόγω προφανούς αντικειμενικής και ανυπαίτιας αδυναμίας προκαλεί αίσθημα ανασφάλειας και καταστρατηγεί τις αρχές της επιείκειας και της αναλογικότητας εισάγοντας στην ελληνική έννομη τάξη μια ολοκληρωτική αντίληψη για τα ατομικά δικαιώματα και την απονομή της ποινικής δικαιοσύνης.

Με το άρθρο 6 καταργούνται συγκεκριμένες μνημονιακές ρυθμίσεις για την κατάσχεση σε χέρια πιστωτικών ιδρυμάτων με κατεπείγουσα και εξαιρετική διαδικασία και απαγορεύεται η διενέργεια φορολογικού ελέγχου στην κατοικία του φορολογούμενου χωρίς την παρουσία εισαγγελέα και σε κάθε περίπτωση πριν από την ανατολή και μετά τη δύση του ήλιου ώστε να προστατευτεί αποτελεσματικά το οικιακό άσυλο.

Στο άρθρο 7 προβλέπεται ενδιάμεση ρύθμιση για την προστασία των μικροοφειλετών στις Τράπεζες, για χρέη από την πρώτη κατοικία, την επαγγελματική στέγη, καταναλωτικά δάνεια, ώστε να υπάρξει ο αναγκαίος

χρόνος για την ολοκλήρωση της πλήρους νομικής επεξεργασίας της Νέας Σεισάχθειας. Η δημοσίευση όμως και η εφαρμογή του ν. 4224/2003, καθιστά τη μεταβατική αυτή ρύθμιση **απολύτως αναγκαία**, διότι **εάν δεν ανασχεθεί** η εφαρμοζόμενη πολιτική, η καταστροφή των οφειλετών θα είναι αμετάκλητη και χωρίς δυνατότητα. Εν' όψει αυτών το προτεινόμενο άρθρο εντασσόμενο στο άμεσο πλαίσιο επανεκκίνησης της οικονομίας έχει χαρακτήρα κατεπείγοντος και ανταποκρίνεται στην προσδοκία εκατοντάδων χιλιάδων πολιτών για την παροχή προστασίας από το κράτος στην απειλή των κερδοσκοπικών distress funds και των Τραπεζών.

Με το τελευταίο άρθρο 8 εισάγεται μεταβατική ρύθμιση για την εφαρμογή των διατάξεων αυτών. Η διάταξη είναι αναγκαία διότι το μνημονιακό πλέγμα διατάξεων της τελευταίας τετραετίας είναι εξαιρετικά εκτεταμένο, αντιφατικό και ανεπίδεκτο ερμηνείας και ορθής εφαρμογής, είναι τεχνικώς αδύνατος ο αποτελεσματικός προσδιορισμός των καταργουμένων ή αναστελλόμενων διατάξεων. Προκειμένου να αποφευχθούν προβλήματα εφαρμογής ή καθυστερήσεις, με την μεταβατική διάταξη ορίζονται οι ρυθμίσεις του νόμου ως αποκλειστικά εφαρμοζόμενες στα θέματα αυτά, εξουσιοδοτούνται δε αρμόδιοι Υπουργοί να εκδώσουν διευκρινιστικές Υπουργικές Αποφάσεις όπου εντοπίζονται προβλήματα εφαρμογής ώστε το σύνολο των ρυθμιζόμενων υποθέσεων να υπαχθεί στο πεδίο εφαρμογής του νόμου αυτού.